Číslo 2 Hranice 08.11.2019

HRANICKÝ ZPRAVODAJ

ČTVRTLETNÍK O DĚNÍ V HRANICÍCH, STUDÁNCE, PASTVINÁCH A TROJMEZÍ

Úvodní slovo

Milí spoluobčané, vychází další číslo Hranického zpravodaje. Jsem moc ráda, že se na něm podílí a ochotně spolupracuje spousta lidí - najdete tu články od starosty města, informace od ZŠ, MŠ, knihovny, vedoucího Technických služeb, Jaromíry Rusiníkové, Josefa Levého, Slávy Michalčíka, Karla Fialy, můžete si přečíst dva rozhovory s našimi spoluobčany - panem Hertelem a Janou Šambergerovou, korekturu udělali paní Kábová a V. Kárník. Doufám, že tento trend bude pokračovat a přidají se další lidé se svými příspěvky. Pište mi na mistostarosta@mestohranice.cz. Další číslo vyjde na začátku února. Příjemné počtení.

Pavla Hošková - místostarostka

Jedno z oceněných výtvarných děl v rámci výstavy „Moje/Tvoje Hranice“, která proběhla v září v rámci Hranice open air festu zdobí kancelář starosty

Výstavba vodovodu a kanalizace finišuje

V těchto dnech se dokončují poslední metry vodovodu. Jedná se o investiční akci za cca 24 mil. Z této částky činí cca 7 mil. dotace, cca 1 mil. Kč příspěvek společnosti Chevak a zbylých cca 16 mil. hradí město.

I přes to, že většinu prostředků vynaloží město, se jedná o investici Chevaku, který platí technický dozor a celou stavbu by měl hlídat. Dalo se tedy čekat, že vzhledem k rozdělení financování nebude extra velká vůle něco uspořit.

Proto jsme tuto stavbu vzali za svou a strávil jsem s kopáči v podstatě celé léto. Díky hlídání stavby a fakturací se podařilo uspořit více než 3,5 mil. Vzhledem k tomu, že dodavatel si chtěl odvézt plnou částku a my si nechali před zahájením doprojektovat některé lokality, dohodli jsme se, že za ušetřené peníze postavíme vodovodu více.

Vodovodní řad je tak nyní v celé lokalitě okolo Pramenní ulice a Na Vyhlídce. Zde byla dodělaná rovněž splašková kanalizace, která končila před posledními domy. Z mého pohledu tak dává celý projekt daleko větší smysl a jsem za to moc rád.

Aktuálně je tedy dokončen vodovodní řad. Na úřadě máme připravené smlouvy o budoucím prodeji přípojek. Prosím, abyste se dostavili je podepsat. Spolu se smlouvami dostanete rovněž informace o přihlášení k odběru u společnosti Chevak. Pracovníci společnosti Aquecon nyní pracují na projektech soukromých částí včetně stavebního povolení, které pro všechny zajistí město zdarma.

Zhotoviteli chybí propojit potrubí v ulici Na Vyhlídce a zajistit některé zkoušky. Společnost Chevak již připravuje dokumenty pro podání žádosti o kolaudaci a máme přislíbeno, že do Vánoc by měla být stavba zkolaudovaná a zprovozněná.

Před tím, než letos firma skončí, bude ještě proveden úklid v okolí stavby a zajištěna sjízdnost všech cest. V ulicích, kde byl rozkopán asfalt, bylo provedeno provizorní zaasfaltování a po zimě bude povrch celoplošně odfrézován a položena nová vrstva asfaltu. Jedná se o ulice Dobrovského, Jiráskova, část ulice Luční a Pastvinské a část ulice Zahradní. Dále bude položen nový asfalt v ulici Šumavská a v části ulice Nad Tratí. Zbylé ulice budou zpevněné štěrkem nebo frézovanou drtí.

Daniel Mašlár – starosta

HRANICKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 2 08.11.2019

Úspěchy a akce Základní školy Hranice

Přespolní běh aneb „Od porážek k triumfu“

Ve čtvrtek 26. září, ve zpočátku nevlídném ránu, se 21 žákyň a žáků vydalo reprezentovat ZŠ Hranice do Aše na okrskový přebor družstev v přespolním běhu ze základních škol našeho regionu. Běhat umí každý, ale ne každý je ochoten a schopen reprezentovat.

V nejobtížnější pozici jsou děvčata a kluci z 1. stupně, tedy z 1. – 5. ročníku. Jejich tým je tvořen 12 žáky, 6 děvčat a 6 chlapců. Startovní pole je tedy velmi početné a soutěží spolu prvňáci až po páťáky. Zde se sbírají zkušenosti, ze kterých se rodí pozdější výhry. Naši nejmladší bojovali, nikdo závod nevypustil, ale na lepší, než 5. místo, to letos nestačilo. Přesto všechny chválím, hlavně Kristýnu Kosařovou, Anetu Vomáčkovou a Václava Kocourka, naše nadějné běžce z 2. třídy, kteří se v konkurenci starších rozhodně neztratili.

V kategorii starších děvčat naši školu reprezentovala pětice Laura Mojcherová, Elen Anna Švagrová, Adéla Nemčeková, Šárka Bílá a Eva

Karičková. A holky překvapily, v těžké konkurenci běžkyň z ašských sportovních oddílů obsadily 2. místo. Nejrychlejší z našich byla na 3. místě talentovaná Evička Karičková ze Studánky.

To nejlepší přišlo až nakonec, v posledním rozběhu. Naši nejstarší hoši, Josef Robausch, Martinové Landa a Repčík a Tibor Karička nenašli přemožitele. Pepa doběhl druhý, Tiby třetí. Martin Landa po mohutném finiši šestý a druhý Martin uzavíral první desítku. V součtu pro tým 1. místo, vítězství a postup do okresního kola. Hoši, děkujem!

Jiří Tůma – ZŠ Hranice

Projekt Berg

Hranická škola se zapojila do mezinárodního projektu Poznávání krajiny, kultury, přírody a rozvoj přátelství mezi žáky měst Hranice a Berg, který je financován z fondů EU. Před prázdninami jsme připravili k podání projektu náplň a cíl projektu. S pracovnicí AOPK a zároveň matkou našich žáků jsem o prázdninách navštívila hlavního organizátora na německé straně, která projekt podala. Celoroční projekt byl schválen a zahájil svou roční činnost v září animačním pobytem v kempu. Z naší školy bylo vybráno 20 žáků, kteří se během roku zapojí do 8 akcí, po čtyřech na obou stranách.

Na první animační akci jeli jako pedagogický doprovod kolegové V. Štěpán a A. Kovačiková. Děkuji jim za to, že obětovali víkend a děkuji také rodičům, že děti odvezli auty.

Hana Levá, ředitelka školy

A ještě z pohledu mladé účastnice:

Naše první setkání proběhlo v sobotu 21. a neděli 22. září 2019. V sobotu jsme se sešli již v 8 hodin ráno, abychom vše stihli a připravili k odjezdu. Na místě (Auensee – severně od města Hofu) jsme se nejprve museli seznámit s dětmi ze školy v Bergu, proto pro nás vymyslely dvě paní z česko-německé agentury hry a soutěže. Byly velmi zajímavé a napínavé, týkaly se seznamování, abychom si vzájemně dobře pamatovali jména. Po hrách jsme se rozdělili do trojic i s německými dětmi, aby to bylo více zajímavé, a šli jsme pěšky asi 10 minut k řece Sále. Tam už pro nás byly připravené kajaky, pádla a vesty. Pak jsme si rozdělili kajaky, dofoukli jsme je, ještě jsme si dali vesty a byli jsme připraveni vyplout. Pluli jsme asi 30 minut proti proudu a pak zpět a cestou jsme chytali gumové kačenky. Někteří pro ně i skákali! Poté jsme se navečeřeli a pořádně se oblékli, protože večer byla zima. Nejlepší to bylo v 8, protože vypukla ta pravá zábava. Začala „diskotéka“ u ohně, netancovalo se, ale hrály se a zpívaly různé písničky. No a potom jsme si zalezli do stanů a šli jsme spát, a tím skončila sobota.

V neděli ráno jsme se vydali na takový veliký plácek a tam jsme se protáhli a zahráli si dvě hry na zahřátí. Všichni se už těšili na dopoledne, protože to jsme měli vyrábět (stavět) vory a doplout na takový ostrůvek uprostřed rybníka. Nejprve jsme se museli rozdělit do šestic, 3 děti byly německé a 3 byly české, bylo to velmi zajímavé se koukat na různé týmy, jak si vzájemně pomáhají a spolupracují, nebylo to vůbec lehké se s nimi domluvit. Ale my jsme to zvládli, dopluli jsme na ostrov a pustili se do hledání pokladu. Našla ho sice jiná skupina, ale to nevadí, pak jsme si poklad rozdělili a snědli. (Pokud by vás zajímalo, co to bylo za poklad, tak to byly bonbóny.) Když jsme si snědli kořist a odpluli zpátky na pevninu, všechno jsme uklidili a šli jsme si zabalit, dali jsme oběd a čekali jsme na rodiče. No a pak už jsme naložili všechny věci do aut a jeli jsme domů. Myslím, že jsme si to všichni užili a moc se těším na další setkání.

Ellen Melanie Pešková

Setkání ekoškol

Pravidelně dvakrát ročně probíhá v Karlovarském kraji setkání všech Ekoškol. Tentokrát byla řada na nás. Společné setkání se uskutečnilo 25. září 2019. Nejprve si žáci naší školy připravili krátkou prezentaci akcí, které proběhly v minulém školním roce. Pak žáci 9. třídy provedli žáky z ostatních Ekoškol po naší škole a jejím okolí. Nakonec jsme se společně vypravili na vycházku na Trojstátí, které se všem velmi líbilo. Tam jsme si také měli upéct vuřty, ale kvůli deštivému počasí jsme od toho raději ustoupili. Pro všechny Ekoškoly jsou tato setkání velmi cenná, jelikož vždy načerpáme z jednotlivých škol spoustu inspirace, podnětů a nápadů na další akce.

R. Benešová - EVVO koordinátor

Minifotbal 2019

Dne 20. 9. 2019 se konaly zápasy skupiny okresního kola v minifotbalu. Pořádající školou byla ZŠ Hranice. Klání se zúčastnilo celkem 6 mužstev ze škol: ZŠ Hlávkova, ZŠ a MŠ Okružní, Gymnázium Aš, ZŠ a MŠ Hazlov, ZŠ Kamenná a samozřejmě domácí ZŠ Hranice.

Celou akci zahájila ředitelka školy PhDr. Levá Hana. Zápasy postupně začaly v 8.30 hodin, přičemž ani počáteční velký chlad hráče nijak neodradil. Hra probíhala svižně, bez zbytečného faulování, v zásadách FAIR PLAY.

Celkem bylo odehráno 15 fyzicky náročných zápasů, nad kterými bděli rozhodčí Jan Crhonek a Jan Beneš. Celkové prvenství a zároveň postup do okresního kola připadl domácím hráčům ZŠ Hranice. Gratulujeme.

Na závěr akce byly rozdány věcné ceny za finanční podpory z rozpočtu Města Aše a podpory Městského domu dětí a mládeže Sluníčko v Aši.

Ing. Martin Ševčík

HRANICKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 2 08.11.2019

Co se dělo v knihovně

V průběhu léta proběhly v knihovně dvě akce zaměřené na významná výročí. První připomněla padesát let od chvíle, kdy člověk zanechal své stopy na Měsíci. Při druhé si nejen pamětníci, ale také ti mladší, připomněli výročí významné pro naši zem, a to události srpna 1968. Obě besídky doprovázelo promítání a dobový tisk. Velké poděkování patří Anně Šochové, která si obě posezení připravila.

Začátek září přinesl nový školní rok a v knihovně je opět "Klubík", (v době jeho konání každé pondělí a pátek mezi 12. a 15. hod. budou počítače offline). Klubík probíhá jako volnočasový kroužek domu mládeže Sluníčko.

V říjnu knihovnu navštívil čtenářský kroužek p. učitelky Markéty Dorotovičové.

Poslední akcí v knihovně bylo autorské čtení Jiřiny Kotounové doplněné kytarou a krásným zpěvem Lenky Syrovátkové. Na čtení dorazil nečekaný počet diváků, ale nakonec si každý své místečko našel a mohl se zaposlouchat. Ještě jednou paní Jiřině a paní Lence velmi děkuji.

Do konce roku můžete v knihovně navštívit výstavu fotografií Antonína Hantáka z Hranic.

Blanka Švihlová - knihovnice

Mateřská škola v Hranicích od září jen září

Začátkem nového školního roku vstoupila MŠ do projektu ,,Vše pro naše děti''.

Pro mateřskou školu jsme získali dotaci z Evropských strukturálních fondů v rámci OP VVV prostřednictvím výzvy 02_16_063 Podpora škol formou projektů zjednodušeného vykazování – Šablony II.

Díky dostupným finančním prostředkům máme v MŠ novou pracovní sílu v podobě školního asistenta. Ten vypomáhá s adaptací nových dětí na školní prostředí, pracuje také v předškolní třídě s dětmi s odkladem školní docházky.

Ze získaných peněz bude také „zaplaceno studium pro dvě učitelky: Logopedický asistent – primární logopedická prevence ve školství".

Začátkem září byla kuchyně MŠ vybavena novým nerezovým nábytkem a také nádobím.

V tomto školním roce je ještě plánovaná oprava podlahy a obkladů kuchyně, výměna vzduchotechniky a veškerých rozvodů, na kterých je již značně vidět jejich opotřebení.

V těchto dnech byla dokončena oprava podlahy v místnosti, která slouží jako ložnice dětí.

Je zde nový koberec a na děti čeká ještě překvapení v podobě nového a hezky barevného ložního povlečení.

I tento školní rok jsou pro děti připraveny různé zábavné akce.

Za zmínku určitě stojí odpolední podzimní vyrábění rodičů s dětmi, které si všichni přítomní moc užili.

Již druhým rokem si také všichni společně vychutnali „Podzimní strašidlení" na zahradě naší MŠ. Děti přišly oblečené v maskách a na připravených stanovištích vyzdobených svítícími dýněmi a lucernami, plnily úkoly za které dostaly sladkou odměnu.

V osvětleném altánu je pak čekal teplý čaj a dobrůtky, o které se postaraly hodné maminky.

S některými maminkami budeme také letos spolupracovat při mikulášské nadílce u nás v mateřské škole.

V současné době s dětmi připravujeme náš tradiční ,,Malý vánoční koncert '', který je naplánovaný na 12. 12. 2019 v 17:00 hodin v evangelickém kostele v Hranicích.

Všichni, kteří mají rádi vánoční atmosféru, jsou tímto srdečně zváni.

Za všechny zaměstnance mateřské školy děkuji všem, kteří nám pomáhají, kteří s námi spolupracují a přeji pohodové dny do konce tohoto roku.

Jarmila Vožňáková – ředitelka MŠ

Rozhovor s panem Hertelem

Setkání s panem Hertelem mi pomáhala domluvit paní Kábová přes jeho dceru Jitku Landovou. Stačilo zmínit se po první říjnové Radě a celý koloběh se spustil. Obě mě upozorňovaly na to, že pan Hertel si nepotrpí na dlouhá vyprávění ani na publicitu a že se dvakrát do rozhovoru nehrne. O to více si vážím jeho pozvání v neděli 6. října na faru – kde s manželkou bydlí.

V krásné vile usedáme společně s dcerou Jitkou a manželkou paní Hertelovou. Jsou tu jako taková pojistka, kdyby snad „táta" něco ze skromnosti nezmínil…

Pane Hertele, začnu svou otázku citací z internetu – poslouchejte, co se o Vás a o hranickém evangelickém kostele píše na webu

turistika.cz: „Kostelní věž je osazena unikátním hodinovým strojem z roku 1881, který desetiletí byl nefunkční a k životu ho probudil až místní nadšenec pan Hertel a po jeho opravě a renovaci ho každý den chodí ručně natahovat. Několikrát do roka se zde pořádají varhanní koncerty, jinak je kostel uzavřený a otvírá se na vyžádání v nedaleké faře.“ Jak jste se k této práci dostal?

Hodinový stroj byl roky nefunkční. Vedení města v roce 1990 řeklo, že je to neopravitelné. No tak jsem si řekl, že to zkusím. (následuje rodinná přestřelka o tom, jak dlouho to trvalo. Od třičtvrtě roku do dvou let. Shodují se, že celý sklep tikal). Dělal jsem to v paneláku. Šlo vlastně o hodinářskou práci, já jsem vyučený zámečník. Po smrti pana Kotráka v roce 2001 jsem pak začal pracovat v kostele. Ale ještě vlastně ke školním hodinám – ty jsem taky opravil. Prý nešly od války. Odbíjení nebylo žádoucí, protože by rušilo výuku. Jejich oprava byla daleko náročnější než těch v kostele, byly v dezolátním stavu.

Co Vaše práce obnáší?

Denně chodím do kostelní věže natahovat kolem 14 hodiny. Nejdéle do 16 hodin, jinak se zastaví. Dá se to upravit i jinak, když vím, že druhý den nebudu moct, ale ty hodiny to nemají moc rády…Stroj se musí pravidelně mazat. Hodiny se musí neustále seřizovat, nejvíc se rozhazují při velkých změnách teplot. Zajímavé je, že když jsou mrazy, zrychlují, když jsou vedra, tak se zpomalují, přijde mi, že by to mělo být naopak, ale není. Pak také uklízím v kostele i před ním. Turisté si můžou na faře vyžádat prohlídku kostela. To je skoro každý víkend…

To mi přijde jako opravdová služba veřejnosti, mít denně takovou zodpovědnost… Máte někoho, kdo Vás může zastoupit? A stalo se, že se hodiny zastavily?

Zastupuje mě tady Jitka. (ta potvrzuje, že je to stresující úkol a také, že čtyři závaží, která natahuje,

váží kolem 60 kg, tak je to i fyzicky náročnější). A taky vnučka Eliška, ta zaskakuje moc ráda. A ano, stalo se, že se zastavily, lidi to hned zaznamenali a způsobilo jim to problémy. Ale naštěstí šlo spíše o úsměvné historky, jedna paní přišla kvůli tomu později do práce a jedna důchodkyně si vyzvedla pozdě obědy. Nezlobily se, ale prostě jim to zkomplikovalo den…

Ještě k odbíjení čtyř zvonů. Co přesně odbíjí?

Čtvrt, půl, třičtvrtě a celou – a pak hodinu, kolik je, to jde automaticky. Ručně se pak odbíjí při pohřbu, svatbě, koncertech. A tradičně odbíjím půlnoc na Silvestra. To je asi taky rarita, v jiných městech to moc nemají.

Vy jste žil od narození v Hranicích, jste jeden z posledních původních německých obyvatel. Co se Vám na Hranicích líbí, co tu chybí? Jak vnímáte přeshraniční projekty?

Na základce (v letech 1953-1961) mi dávali docela najevo, že jsem Němec. Ale to už je pryč. Teď je skvělé, že se otevřely hranice a můžou se česko – německé akce konat. /manželka dodává, že dlouhá léta pan Hertel spolupracoval se „zahrádkáři“ na akci na Kaiseru./ …A jinak – mám tady rád přírodu. Chybí tu restaurace – skoro všichni, kdo se jdou podívat do kostela se ptají, kde se tady můžou najíst. Češi i Němci.

V květnu jste nás s Danem Mašlárem a jeho ženou Štěpánkou vzal na prohlídku do věže kostela po varhanním koncertě. Byla jsem unešená z toho, jak je stroj zachovalý, místo má jedinečného ducha. Dokážete si představit, že se víc umožní veřejnosti vstup do těchto prostor?

Lidi tu možnost přece mají – ale místní moc zájem neprojevují. U dětí je to problematické, trochu bych se bál o bezpečnost, ale určitě by se to pro menší skupinky dalo pořešit.

Co byste Hranickým vzkázal?

Hlavně těm, co rádi vysedávají před kostelem, ať tam nedělají nepořádek. Musím to skoro každý den uklízet. A dětem – ať nerozbíjí okna na kostele, rozebírají gabionovou zeď a každou chvíli zasklívám…

Co Vám dělá radost?

Určitě naše děti a vnoučata. Máme jich pět. A taky si rád zajdu na pivko. /usmívá se na paní Hertelovou/. Zrovna jdeme na jedno se Slávou Michalčíkem do Sokolovny.

Tak ať chutná! Děkuji za rozhovor a přeji, ať Vám ještě dlouhou slouží zdraví a kostelní hodiny fungují pod Vaší každodenní péči ještě spoustu let.

Pavla Hošková

HRANICKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 2 08.11.2019

Opravy místních komunikací

V letošním roce nebylo v rozpočtu s ohledem na velkou investici do ulice Ruská počítáno s dalšími investicemi do oprav komunikací. Vzhledem k získání dotace z Karlovarského kraje bylo na žádost přistoupeno k opravě ulice U Kina za cca 400.000 Kč. Za tuto cenu byla od-

těžena část povrchu, provedena konstrukční vrstva z mechanicky spojeného kameniva a zhotoven asfaltový povrch včetně odvodňovacího žlabu.

V průběhu roku byly za částku blížící sek hodnotě 200.000 Kč provedeny provizorní opravy výtluků v Hranicích a ve Studánce tzv. Turbo technologií. Jedná se o „zaplivání“ děr drobným kamenivem a asfaltovou emulsí. Upřímně říkám, že na toto nejsem vůbec hrdý a rád bych tento systém v budoucnu minimalizoval na 0.

K další opravě došlo v ulici Slovenská. Tato komunikace není v majetku města a tak máme výrazně omezené možnosti investic. V každém případě byla a je ve velmi špatném stavu a jezdit po ní bylo již značně

obtížné. Ztížená byla i zimní údržba z důvodu vystupujících kanálů. Zde jsme vyzkoušeli metodu rozhřívání podkladu a doasfaltovávání nerovností tzv. do živého. Účel to splnilo, nicméně se opět jedná pouze o provizorní opravu. Již jednáme se státním pozemkovým úřadem o převodu této komunikace a řešíme projekt na opravu ulic v této lokalitě (Slovenská, Česká, Nová, Máchova). V souvislosti s tím jednáme o projektech na opravu ulice Zborovská a vytvoření parkoviště ve Studánce mezi paneláky. Rád bych řešil opravy nějak komplexněji.

Nelze nezmínit rozsáhlé opravy odlehlých cest, které prováděly ve vlastní režii Technické služby. Dle slov pana Luntera neopravili chlapi z TS v minulosti tolik metrů ani za několik

let dohromady. Využili jsme totiž získané frézované, kterou jsme pak s vlastní technikou, případně za výpomoci traktorbagru, vyspravili více než 2 km cest v Pastvinách, Studánce, Trojmezí a v okrajových částech Hranic. Za to jim patří velký dík, protože cesty vypadají dost slušně.

Daniel Mašlár – starosta města

Rozhovor s Janou Šambergerovou – cvičitelkou fitness

Janu jsem poprvé poznala jako Avatarku na Šibřinkách, které s touto maskou jednoznačně vyhrála. Vydržela rozdávat energii až do konce parádní párty. A pak jsme se potkaly na Pubquizu a Hoafu- vždycky bylo o srandu postaráno a já si řekla, že by o tomhle živlu měli vědět i ostatní…

Jani, Ty jsi od malička v Hranicích? Můžeš napsat, něco o svém dětství, škole, studiích...Jaká jsi byla žákyně? Čím jsi chtěla být, jaké byly Tvé sny, vzory..?

Ano, žiju v Hranicích už od svého narození. Dětství mohu říct, že jsem měla krásné. Se svými kamarády jsem strávila celý volný čas venku, (hráli jsme hry, stavěly bunkry, vytvářeli stezky, spali ve stanech…) bez elektroniky, to hodně dnešních dětí bohužel nezná. Na základní školu jsem chodila v Hranicích, poté jsem vystudovala SŠ v Chebu. Nikdy jsem se neučila dobře, procházela jsem se čtyřkami, opakovala jsem 3. ročník a maturitu jsem udělala až napodruhé. Ale myslím, že škola životem a logické myšlení má někdy mnohem větší význam než papír. Můj vzor byli a stále jsou moji rodiče. Mamka proto, že zvládla vychovat 4 děti a nezbláznila se (byli jsme hrozný čísla) a taťka za svou tvrdou práci nejen venku, ale také kolem naši domácnosti (nikdy se nezastaví). Mám disciplínu a jsem dobře vychovaná, na co můžu být nejvíce pyšná, protože se mi to teď pozitivně odráží v mém životě. Sny... vždy jsem chtěla být zpěvačkou, ale dnes častěji slýchám spíše: „Jani raději nezpívej“ :)

Jestli se nemýlím, rok jsi byla v USA. Co bylo cílem pobytu, splnila se Tvá očekávání. Co Ti to dalo, chtěla bys to v budoucnu zopakovat?

V Americe jsem byla celkem 4 roky. Jela jsem tam jako au pair (hlídat děti). První rok jsem žila v Seattlu (Washington) a další roky v New York City (NY). Když jsem tam přijela, vše bylo jinak, než jsem si představovala. Rodina, u které jsem bydlela a starala se o 3 děti nebyla nejvhodnější (to je zase na jiné povídání). Učila jsem se jazyk a za vydělané peníze jsem cestovala, to bylo na tom asi to nejvíc vzrušující. Vrátila bych se, ale už jen na návštěvu. V Čechách jsem doma. Mám tu svoji práci, kterou miluji, rodinu, kterou miluji a přítele kterého miluji. Říká se „všude dobře, doma nejlíp“, s tím souhlasím.

Nejen v Hranicích jsi známá jako cvičitelka fitness - kdy, proč a jak jsi s tímhle sportem začala? Máš nějakou filozofii, doporučení, ohledně toho, jakou má mít člověk životosprávu? Řídíš se podle nějaké konkrétní "školy"? Dělala jsi i Ty nějaké chyby?

Vždy jsem byla sportovně aktivní, ale s fitness jsem začala až v Americe, když jsem přibrala 10 kilo. Poté co jsem chtěla svou postavu získat zpět, jsem začala chodit do posilovny (nikdy předtím jsem posilovnu nenavštívila) a svou postavu jsem nejen získala zpět, ale dokonce vylepšila. Časem jsem se do toho tak zažrala, že jsem chtěla vědět víc, tak jsem absolvovala kurz fitness a kulturistiky a také jsem měla dobrého učitele v posilovně, který mě toho dost naučil. Dělala jsem spoustu chyb a určitě stále nějakou udělám. Člověk se učí celý život. Moje rada? Jíst zdravě, hýbat se, mít dostatek spánku a relaxu a hlavně nestresovat se! Bohužel dnešní doba je tak uspěchaná, že lidi na sebe málo myslí a poté se to ukazuje na onemocněních (od nachlazení až po ty vážnější).

V roce 2018 jsi vyhrála2 zlaté medaile a trofej V NPC Long Island, New York Je to zatím nejvyšší ocenění, nebo byla ještě nějaká před tím? Co všechno jsi pro to musela udělat? Jaké jsou přípravy, jaká samotná soutěž? Chystáš se na nějakou další?

Je to doposud jediná má výhra, po soutěži (červenec 2018) jsem si poranila koleno a musela jsem podstoupit operaci tady v ČR. Příprava na samotnou soutěž byla náročná, ale také vzrušující. 16 týdnů před soutěží jsem začala držet přísnou dietu, kdy jsem přes den snědla okolo 1200-1300 kalorií. Do toho jsem vydala spoustu energie trénováním. 5x týdně posilování 1 a půl hodiny a 7x týdně kardio 60 minut. Ale ty výsledky byly mým hnacím motorem. Soutěž byla rychlá, byla jsem nervózní, ale měla jsem u sebe ty nejlepší kouče, kteří mi dávali podporu a uklidňovali mě. Na podiu jsem byla jako doma, předvedla jsem to nejlepší. Očekávala jsem, že se umístím aspoň do top 5 z 12. Když vyhlašovali 4. poté 3. místo, už jsem si říkala že nemám šanci. Vyhlásili 2. místo a já povzdychla, že jsem se neumístila do top 5, ale zároveň jsem byla šťastná za všechny ty zkušenosti. Najednou zaznělo mé číslo a jméno a já nevěřila

vlastním uším, že já jsem to 1. místo. Byl to moc krásný pocit, který navždy zůstane v mé hlavě a srdci. Další soutěž? To asi prozatím nechám jako tajemství:)

V Aši provozuješ pravidelná cvičení pro ženy (nebo chodí i muži?). Jaká je jejich motivace, jakou mají výdrž, čím je hecuješ, podporuješ? Co Tě na tom baví?

Zatím jen ženy. Myslím, že muži ani na ta společná cvičení nejsou. Čím častěji chodí, tím více vydrží a také je to baví. Myslím, že nejvíce je hecuji mojí energií a vysokým hlasem. Vidí výsledky, tak se rády vrací. Občas uděláme zábavnou soutěž o tyčinku nebo vstup na trénink zdarma, tak je sranda. To jsem já, baví mě pomáhat lidem. Chci, aby lidé byli zdraví a fyzicky schopní, tak jak si každý přeje. Když vidím, že je to baví, jsem šťastná.

Máš nějaké další koníčky?

Ráda plavu už od dětství, brusle dělají krásný zadek a nohy, takže za mě ano:) Dále mám ráda vaření, poslední dobou hrozně moc ráda jím. Potom pravidelný spa v sauně, takže spíše takový relax. Jsem celý den ve fitku, na jiné aktivity už tolik času nezbývá a když mám volno, ráda si odpočinu:)

Co se Ti líbí/nelíbí na Hranicích? Co bys tu změnila? Co bys místním vzkázala?

Líbí se mi tu příroda, je všude okolo nás. Popravdě, nevím, co ještě. Bydlíme na okraji města a přes město ani nejezdím, nemám k tomu důvod. Nemáme ani normální obchod nebo místo na posezení s přáteli, takže většinu svého času jsem v Aši. Vím, že jsme malé město a moje sny jsou velké, ale bylo by tu hezké vybudovat nějaké sportovní centrum pro všechny věkové kategorie.

Prozradíš něco ze svých plánů do budoucna?

Plány do budoucna? Přece vymyslet tu nejoriginálnější masku na Šibřinky 2020… :)

Tak to se už teď těšíme a přejeme Ti hodně úspěchu v osobním i profesním životě, jsem ráda, že chceš cvičení pořádat i v Hranicích.

Pavla Hošková

Zvýšení cen nájemného u bytů

Na květnovém zasedání rady města byly po předchozím projednání a jednohlasném schválení zastupitelstvem města přijaty nové zásady pro přidělování nájemních bytů, které rovněž řešily zvýšení ceny nájemného.

Z původní ceny necelých 30 Kč/m2 tak došlo k dvojnásobnému navýšení na 60 Kč/m2. Důvodem tohoto navýšení bylo přiblížit ceny nájemného u městských bytů tržnímu nájemnému v místě obvyklého.

K tomuto radikálnímu navýšení bylo přistoupeno z důvodu dlouhodobého zanedbání vývoje cen a inflace. K poslednímu pohybu došlo před více než 10 lety. V té době se však jednalo o drobné navýšení v mezích původního regulovaného nájemného.

Město Hranice vlastní cca 100 bytů. Je to zhruba tolik, kolik mají např. Karlovy Vary. Tohoto bytového

fondu bychom se neradi zbavovali, vyjma ojedinělých bytů v SVJ. Naopak bychom chtěli bytový fond rozvíjet a zejména investovat do stávajícího, neboť stav mnoha bytů je tristní. Z celkového počtu je tak zhruba 1/3 bytů opuštěných z důvodu, že domy se postupem času staly neobyvatelnými.

U třetiny bytů máme smlouvy na dobu určitou s platností na 1 rok s postupným prodlužováním a zde bylo ujednáno, že k navýšení cen dojde při nejbližšímu podpisu nové smlouvy.

U zbylé třetiny se jedná o historické nájemní smlouvy na dobu neurčitou, kde byla cena stanovena v té době platnými regulativy. Těmto nájemníkům jsme navrhli zvýšení, přičemž někteří uznali výše uvedené důvody a po dohodě obratem podepsali nové nájemní smlouvy, někteří vyčkávají a někteří písemně vyjádřili nesouhlas s navýšením.

Protože se nesou vlny různých zavádějících informací a nepochopení, rád bych celou věc ještě vysvětlil v řeči čísel.

Vezměme v úvahu vzorový byt města v panelovém domě v Zahradní ulici, který je součástí SVJ (Společenství vlastníků jednotek) velikosti 3+1 o ploše cca 84 m2. V tomto bytě platí nyní nájemce městu nájem ve výši 2.395 Kč. To je celkový příjem pro město. Z tohoto příjmu město platí fond oprav do SVJ částku 1.854 Kč. Město tedy pronajímá byt 3+1 o výměře 84 m2 za částku 541 Kč. Uvažte sami, zda byste takovýto byt ve vlastnictví pronajímali za takovou částku. Po navýšení se částka 541 Kč navyšuje na 2.967 Kč. Myslím, že i tato částka je výrazně nižší, než za kolik pronajímáte byty nebo platíte soukromým vlastníkům.

Pro další příklad jsem zvolil bytový dům v Nádražní ulici. Tento dům je ve vlastnictví města a obsahuje celkem 6 bytů. V tomto domě se výše nájmu pohybuje cca od 2.100 do 2.300 Kč. Za poslední 4 roky byla v domě vyměněna okna za nová plastová a provedena rekonstrukce rozvodů topení. Výše investice činí celkem cca 700.000 Kč. Navíc byla vybudována nová plynová přípojka a plynová kotelna. Pokud tuto investici rozpočteme mezi 6 bytů po dobu 4 let, investovali jsme do každého bytu 2.430 Kč měsíčně. Do domu tedy investujeme více, než činí příjem a i přes to jsme obdrželi několik nesouhlasů. I přes četné investice do objektu bude nutné řešit fasádu, obnovu elektroinstalace a další. Navíc nejsou zmíněny investice do vybavení bytů, které provádíme průběžně dle požadavků nájemníků. Pro úplnost, nově nastavené nájemné v tomto domě by mělo činit v rozmezí cca 4.500 Kč až 5.000 Kč.

Jak lze vyčíst z rozkladu ceny, je dosavadní výše nájemného více než nespravedlivé. V následujících dnech hodlám výše uvedené skutečnosti s nájemníky projednat a pevně věřím, že dojde na uznání oprávněnosti navýšení. V opačném případě se budeme snažit využít všech zákonných prostředků na odstranění této nespravedlnosti a budeme se domáhat navýšení cen soudně. Nejedná se totiž o nespravedlnost vůči městu, ale vůči ostatním občanům, kteří na toto doplácejí.

Daniel Mašlár – starosta města

Třídění odpadu

Zástupci svozové firmy nám vyčinili, že máme oproti ostatním občím malý podíl separovaného odpadu. To i přes neustále narůstající množství odkupované separace.

Chtěli bychom na toto nějak reagovat a pomoci přispět k většímu třídění. Na žádost některých občanů jsme zajistili několik barevných tašek na tříděný odpad, které nám daroval Pepa Levý (velký dík). Jedná se zatím jen o pár kusů, které jsou zdarma k vyzvednutí v kanceláři dotací, a v případě vyššího zájmu dokoupíme další.

S firmou AVE jsme rovněž jednali o vytvoření dalších „separačních hnízd“. Zatím nám byly dovezeny 4 nádoby, které jsme umístili do Trojmezí a do Pastvin. Jednáme o dalších a jsme otevřeni návrhům na další místa. Z reakcí občanů se bude jednat o křižovatku ulic Luční a Jiráskova a jedno místo v ulici Ruská. Dále vnímáme absenci nádob v severní části města a v okolí Sportovní ulice. Od toho si slibujeme i úlevu nádobám „u třináctky“, které jsou často přeplněné.

Rádi bychom tímto pozvedli třídění odpadu v domácnostech a zavedli to jako takový standard. V roce 2021 by mělo dojít až ke čtyřnásobnému zvýšení poplatku za ukládání odpadu na skládky a hovoří se rovněž o úplném zákazu ukládání nevytříděného odpadu na skládky v roce 2024.

Jedině tříděním odpadu lze omezit dopad tohoto nárustu cen na výši poplatku za svoz odpadu.

Daniel Mašlár – starosta města

KULTURA – STALO SE

Klavírní křídlo v Besedě

Na začátku října 2019 Rada města Hranice jednomyslně schválila koupi klavírního křídla, které již delší dobu chybí v Besedě. Možnosti kulturních vystoupení se díky tomu rozšíří. K výběru nástroje byla přizvána odbornice - klavírní pedagožka ze ZUŠ Roberta Schumanna Aš, Mgr. Olga Fernandez. Ta svou hrou testovala v karlovarské firmě několik krásných kousků. Nakonec padla volba na klavír značky Petrof, který měl nejsilnější zvuk, „utáhne“ náš sál a zároveň má méně obvyklou hnědou barvu. Klavír je již na pódiu a čeká na svou hranickou veřejnou premiéru. Poprvé by měl zaznít na koncertě ašské ZUŠky pro ZŠ a MŠ 28.11., pro širokou veřejnost pak na tradičních Českých Vánocích 14. prosince 2019. Kdo na něj jako první zahraje – to necháme zatím jako překvapení. (ph)

Josef Zíma potěšil své fanoušky v Hranicích

V sobotu 12.10. uspořádalo město Hranice koncert Josefa Zímy, nekorunovaného krále české dechovky. Bohužel se tato akce konala v den pohřbu Karla Gotta a je možné, že i to ovlivnilo poněkud nižší účast diváků,

než organizátoři očekávali. Sympatický český herec, dabér a zpěvák ale hned v úvodu zmínil, že by z nich měl Karel radost a krátce na něj zavzpomínal. Pak se již věnoval asi hodinovému programu, kdy známé písničky prokládal příběhy svého kariérního života. Lidé se aktivně zapojili zpěvem, evidentně se dobře bavili. Rozhodně dokázal nakazit přítomné svou energií, přestože mu je 86 let a má problémy s chůzí. Na závěr pan Zíma popřál k narozeninám své dlouholeté fanynce paní Marii Tomšů z Hranic. (ph)

Den seniorů

V pátek - tedy den před tímto koncertem pořádal SPCCH Hranice pod vedením pana Jurčáka Den seniorů v Besedě. Na začátku Dan Mašlár a Pavla Hošková pozdravili a popřáli přítomným příjemnou zábavu, poděkovali panu Jurčákovi za jeho aktivity pro seniory. Poté se již rozjela zábava, k tanci a poslechu hrálo Duo Plachý z Plesné. (ph)

Hranice Open Air Fest

Po několikaleté pauze navázalo město na několik ročníků Hranice Open Air Festu. Ty v minulosti pořádal Pavel Novotný (Vetveyl). Na tuto tradici jsme chtěli navázat a ještě před koncem loňského roku jsme s Pavlem začali jednat o pokračování. Předchozí ročníky totiž pořádal on a my chtěli využít jeho know-how. Díky tomu, že jsme akci pořádali jako město, měli jsme možnost požádat o dotaci z fondu malých projektů. Byli jsme úspěšní. Projekt měl na fondu jedno z nejlepších hodnocení. Podpora z Euregia Egrensis má za cíl spojovat také české a německé kulturní aktivity a to se na naší akci skvěle hodilo

Chtěl bych poděkovat všem, kteří se na přípravě a realizaci festivalu podíleli. U samého zrodu myšlenky pokračovat v tradici byli Vetveyl, Vašek Kárník, Pavla Hošková a já. Na přípravě se pracovalo téměř tři čtvrtě roku, kdy jsme byli neustále ve spojení a řešili program. Dále velký dík klukům z TS, kteří připravili celý areál, spolupracovníkům na úřadě, kteří nás korigovali v rámci pravidel dotace, Petru CLK Kolajovi a extra Vaškovi Kárníkovi za přípravu výstavy. Měl jsem obavy z počasí a moc mě mrzela malá návštěvnost, zejména na začátku akce. Člověk pak účast dává na váhy s energií, kterou ta akce spolykala a zda to vše mělo smysl. Postupem času ale lidé přicházeli a přicházely i pozitivní pocity z bavících se lidí,

Denní a večerní program kapel vystřídala noční produkce DJs. Po celou dobu akci provázela výstava obrázků dětí s jejich pohledem, co by mohlo být v Hranicích jinak, doplněnou o profi díla Hanse Salomona-Schneidera a Vaška Kárníka. V sobotu zatančila místní taneční skupina pod vedením Sisi Valdmanové.

Chtěl bych se za všechny bavící se lidi omluvit obyvatelům Hranic za noční produkci, kterou požehnalo zastupitelstvo. Chápu, že to bylo obtěžující, nicméně je to jednou za rok… (dm)

Co nás čeká

9.11.

Lampionový průvod ve Studánce + otevření nového hřiště

9.11.

Fotbalová diskotéka v Besedě

10.11.

Divadlo - Včelí medvídci zpívají v Besedě

16.11.

„Na stojáka“ v Besedě

17.11 v 17:11 hod.

Rozeznění zvonů v evang. kostele k oslavám 30 let od Sametové revoluce

22.11.

Vánoční vyrábění (Rada rodičů)

23.11.

Peklo Live v sokolovně (Peklo)

28.11.

ZUŠ koncert Umění a příroda (Bes.)

30.11 v 17:00

Rozsvěcení vánočního stromu - kostel + náměstí

7.12.

Mikulášská diskotéka

12.12.

Vánoční koncert v kostele MŠ Hranice

14.12.

Tradiční české Vánoce v Besedě

20.12.

Vánoce pro seniory v Besedě

28.12.

Poslední vycházka na Trojstátí

1.1.2020

Novoroční ohňostroj ve Studánce

Čestmír Šíma podruhé obhájil titul mistra světa v mrtvém tahu

Dne 27. října se ve slovenském městě Nové Zámky konalo Mistrovství světa v mrtvém tahu a silovém víceboji.

Jedná se o zvednutí velké činky ze země do úrovně pasu. Soutěžící tak vykonává pohyb z mírného podřepu do vzpřímené pozice, kdy činku drží v natažených rukách před tělem.

V této světové soutěži již dvakrát obhájil prvenství náš nejsilnější radní Čestmír Šíma (nejsilnější nejen v Hranicích, ale nejspíše celé ČR:). Po letošním vítězství je tak držitelem zlatého hatricku v tomto silovém sportu.

V letošním roce zvedl činku o váze 380 kg. I když je z jeho vyjádření cítit nespokojenost, faktem je, že zvítězil absolutně napříč všemi kategoriemi a většina z nás nad tímto

výkonem jen nechápavě kroutí hlavou.

Gratulujeme!

Podzimní brigáda na Trojstátí

V měsíci říjnu probíhal na Trojstátí pravidelný podzimní úklid. Podél celé cesty byly sesbírány odpadky, na Trojstátí jsme posekali a zametli chodník. Hlavní náplní pak bylo natření infopanelů celé naučné stezky. Natírala se i vybraná posezení. Všechna místa hodně prokoukla.

Také během celého roku se pravidelně o místo starají dobrovolníci, kteří sem jezdí uklízet, sekat trávu, mění návštěvní knihy. Touto cestou bych rád všem dobrovolníkům poděkoval za jejich práci a pomoc. Dále děkuji Městu Hranice za poskytnutí barev a záštity nad podobnými akcemi.

Všechny bych vás také rád pozval na oblíbenou Poslední vycházku roku 2019 na Trojstátí, která se uskuteční 28. 12. 2019, sraz u roty v Trojmezí v 10:50.

PhDr. Josef Levý

Za co stojí se nasadit…

… je název společného projektu Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Aši a Evangelische Jugend děkanátu Weiden. Cílem projektu je učit české a německé děti různého věku životu ve smíření.

Dějiny minulého století jsou protkány mnoha vzájemnými křivdami – třeba nacionálním socialismem v Německu a vyhnáním sudetských Němců z pohraničí Československé republiky. Znát vlastní minulost znamená neopakovat stejné chyby v budoucnosti.

Loni v září jsme prožili s českoněmeckou mládeží prodloužený me-

diální víkend v Praze. Hranické děti spolu s vrstevníky z druhé strany hranice navštívily německé velvyslanectví, kde kromě jiného zhlédly dokument ze září 1989 o obsazení zmíněného velvyslanectví „východními“ Němci, kteří se chtěli dostat do „západního“ Německa. Byly v židovském muzeu, prohlédly si synagogy. V sobotu prošly trasu studentské stávky ze 17. listopadu 1989. Během celého víkendu pořizovaly záznamy, které nakonec sestříhaly do krátkého dokumentu. Proto mediální víkend.

Letos na začátku října jsme mediální víkend trávili v Berlíně. Viděli jsme impozantní pomník holocaustu, v jehož podzemí jsou vystavena svědectví o rodinách, které v koncentračních táborech našly svou smrt, i svědectví těch, kteří ty hrůzy přežili. Byli jsme se podívat na zbytky berlínské zdi, viděli jsme malé muzeum ve stanici metra. Děti se dívaly, natáčely, vyptávaly kolemjdoucích, co pro ně znamená slovo jiný, aby pak zase vytvořily krátký dokument.

Hranické děti jsou pravidelnými účastníky všech projektů. Jezdíme na německo-české adventní víkendy, o prázdninách putovaly pohraničím a nocovaly ve stanech, na jaře jsme byli v kláštěře v Teplé. Vždycky se jedná o celé víkendy a děti jsou z nich nadšené. A za to stojí se nasadit.

Jaromíra Rusiníková

Sraz příznivců značky Jawa

Jsem členem skupiny Jawa 350tour,která má členy po celé republice. Skupina je zaměřena na cestování s motocykly značky Jawa. V rámci skupiny se setkáváme různě po republice a pořádáme projížďky po okolí. V půlce června letošního roku jsem pořádal setkání členů této skupiny v Kempu pod rozhlednou Háj v Aši s názvem Jawavýlet Ašskem. Hlavní cíl naší víkendové projížďky byl Kaiserhammer. Celkem se nás sjelo 17 členů. V sobotu krátce po poledni jsme vyjeli k rozhledně Háj. Po její prohlídce a následném fotografování jsem vedl naší skupinu přes město Aš směrem do Hranic, Trojmezí až na Kaiserhammer. Zde jsme se zdrželi asi hodinu. Přátelům jsem povyprávěl něco o historii místa. Po následném fotografování a zápisu do návštěvní knihy jsme se vydali zpět směrem do Hranic, dále přes Pastviny, Studánku do Aše. Všichni účastníci výletu byli velice nadšeni, jelikož na tomto místě byli poprvé v životě.

Chtěl bych poděkovat Lesům ČR za udělení výjimky pro vjezd na toto místo, za což jsme uskutečnili brigádu a vysbírali odpadky podél celé cesty z Trojmezí na Trojstátí.

Karel Fiala

Fandové a členové RAF uctili památku letců, kteří padli ve farském lese

Přes deset let jsme v kontaktu s rodinami a přáteli hrdinů, kteří havarovali se svým bombardérem ve Farském lese. Historie onoho letu i hrdinů je velmi zajímavá, a právě díky kontaktům v Anglii se nám ji pomalu daří rozmotávat do různých detailů. Jsme také velmi potěšeni, když z Anglie a Skotska slyšíme chválu za upravené pietní místo a za jeho pravidelnou propagaci. Potěšilo nás, když si fandové RAF udělali v červenci 2018 čas přijet do ČR (na sraz motorkářů Harley-Davidson) a na projížďku do Hranic. Putují po stopách letců z osudného letu, hlavně pak po stopách jednoho z nejmladších letců. Když jsme se loučili, odnášeli si z místa semena žaludů, šišky a mladé stromky s tím, že se ozvou z akce, kde bude místo z Hranic prezentováno

jednotkám 153. squadrony RAF a také rodinám letců.

V Anglii se velké pietní setkání opravdu uskutečnilo (květen 2019) a Hranice byly prezentovány. Nadšenci se setkali s příbuznými od W. Simpsona (nejmladšího letce), jeho syn byl plný dojetí a byl rád, že se někdo o osudný let zajímá. RAF nezapomnělo ani na nás. Byl nám poslán zpravodaj 153. squadrony, ve kterém se lze dočíst, že mladý strom vykopaný na místě dopadu letadla zasadili v Mezinárodním bombardovacím velitelsk ém centru v Lincolnu. Bude u

něj umístěna vhodná pamětní cedulka. Celý příběh letadla AVROLANCASTER B.MK.I sériového čísla PB 872 s kódovým označení P4-X 153. bombardovací squadrony bude prezentován také v časopisu „International Harley Owner Group Magazine“. Hledání však nekončí. Podařilo se spojit s rodinami dalších letců a střípky historie se tak mohou opět postupně skládat.

Děkuji všem, kteří se na obnově místa v průběhu let podíleli a podílí: bývalému starostovi M. Pickovi, současnému starostovi D. Mašlárovi, panu K. Berkovcovi za profesionální překlad do AJ, dále děkujeme všem dobrovolníkům, kteří se o místo starají, kteří jej prezentují a těm, co nám pomáhají skládat momenty z osudného letu.

PhDr. Josef Levý

Pastvinský pomník

Návrh na zbudování pomníku padlým z 1. světové války padl na počátku roku 1929. Byl zřízen výbor na výstavbu pomníku a 7. března 1929 došlo v jednom z místních hostinců k hlasování pro a proti. Bylo odhlasováno zbudování pomníku a vyhlášena veřejná sbírka, na kterou ve finále přispěli nejen místní, ale i lidé z Aše, Hranic, Krásné, Studánky a Trojmezí. Vybráno bylo celkem přes 13.000,-Kč, což pokrylo konečnou celkovou sumu zbudování tohoto pomníku. Potřebné výkopové a přepravní práce byly provedeny místním obyvatelstvem bez nároku na odměnu. Pomník byl zbudován v centrální části obce, přímo u silnice z Pastvin do Hranic, nad příjezdem k tehdejší usedlosti č.p. 17 patřící Ernstu Müllerovi. K jeho vysvěcení došlo 14. září 1929. Z dnešního pohledu je až neskutečné, že dokázali zbudovat pomník za 6 měsíců od rozhodnutí o jeho zbudování (v dnešních podmínkách by to trvalo několik let!!). Na žulovém pomníku je uvedeno 41 místních občanů, padlých v průběhu Velké války, podle nejnovějších poznatků to bylo celkem 63 padlých a nezvěstných, což činilo 7,1% tehdejšího obyvatelstva Pastvin. V 50. letech 20. století se v Německu k těmto padlým přidávaly také oběti 2. světové války. V bývalých Sudetech k tomu samozřejmě nedošlo, výjimkou je několik pomníků, které byly doplněny padlými z let 1939-1945 dodatečně po roce 1990 (jako je tomu např. u pomníku v Újezdě / Mähringu u Aše). V Pastvinách těchto padlých za druhé světové války bylo 61, tedy 7% předválečného stavu obyvatelstva.

Po odsunu místního obyvatelstva pomník chátral, údajně měl být svržen, jako valná část německých pomníků na Ašsku po roce 1945, ovšem fotografie z konce 80. let, na níž je pomník patrný ve své původní pozici, tuto skutečnost rozporuje. Po pádu komunismu se o zchátralý pomník opět začali starat pastvinští rodáci z přilehlého německého příhraničí, bohužel jejich řady stářím řídnou, takže nezbude, než abychom toto kulturní dědictví převzali my.

Slavomír Michalčík

Technické služby Hranice

Vážení spoluobčané, chtěl bych říci pár slov k dění kolem TS.

Zhruba od 1.září je přistaven kontejner na objemný odpad (skříně, stoly postele, gauče, křesla atd.) na panelové ploše před TS.

Jde o zkušební provoz, který by měl nahradit kontejnery, které byly přistavovány pro veřejnost na bývalých silážních jamách na jaře a na podzim. Jde tedy o samoobsluhu, a to znamená, že je potřeba dodržovat určitá pravidla, která v minulosti zajišťovali pracovníci TS.

Bohužel, zatím je to problém. Na kontejneru je soupis věcí, které rozhodně do tohoto kontejneru nepatří. Např. (oleje, barvy, kyseliny, asfalt, střešní krytiny, stavební suť, pneumatiky s diskem i bez disku)

Občané tam tyto věci dávají! Dále je tu otázka, proč někdy i třetinu kontejneru zabírá tříděný odpad? (papír, sklo, plast, elektro). Nádoby na třídění jsou vzdáleny cca 5-10 m daleko. Další místo zabírá domovní, kuchyňský odpad. Na ten přeci máme klasické popelnice u domů a panelů.

Další nemalý problém, je přebírání již vhozených věcí. Vzniká tak velký nepořádek kolem kontejneru. TS kontejner vyvážejí podle potřeby, to je 1x ale i 3x týdně.

Na toto místo již provizorně dohlíží kamera umístěna na budově TS a pro lepší přehled byl postaven sloup, na který přijde veřejné osvětlení. Budeme věřit, že se využívání této služby zlepší.

Jan Lunter - Vedoucí Tech. služeb